

I horolezci závodí

Také horolezcům uložilo usnesení strany a vlády o tělovýchově úkol vnést do jejich sportu prvky soutěžení a závodivosti.

Ale jak na to? Vždyť horolezectví až dosud bylo sportem, který již svou povahou vylučoval závodění, ačkoliv je to sport tak mimořádně tvrdý a namáhavý. Bylo by proto velmi jednoduché zdůvodnit, proč v horolezectví závodit nelze a jaké pádné důvody to vylučují. Avšak horolezci otázku neodbyli jen tak snadno; odvykli totiž už myslet po staru. Přemýšleli o daném úkolu, hodně si o něm podebatovali a výsledkem toho byl neobyčejně hodnotný »Závod horolezecké přípravy«.

Je to tvrdý, skutečně chlapecký závod a jeho branné hodnoty jsou nesporné. Představte si, že závodící dvojice nejprve absolvují 25 km se zátěží 10 kg stylem »Jdi, jak můžeš«, t. j. většinou poklusem. Při tom zdolávají pěkné výškové rozdíly, jako na př. stoupání na Kozákov a dolů, na Rotštejn, pak dolů až k Jizeře a zase vzhůru až na Suché Skály. To už se musí, jak se říká, »zabrat«. Avšak tím to nekončí. Hned po dokončení 25 km přecházejí závodníci (»trochu« unavení) na improvizovanou para-dráhu, kterou je nutno zdolat co možno rychle, protože čas se počítá do času 25 km. Pak následuje zkouška z orientace (jako při turistických orientačních závodech). A když by si každý nejraději sedl a odpočinul, čeká ho poslední část závodu, t. j. horolezecký výstup stěnou či spárou těžkostí od II. do VII. stupně (podle volby). Obtížnost výstupu se boduje a navíc závodníci musí mít s sebou batohy se zátěží.

Po zdolání této poslední části závodu už pak každý bez výjimky rád odchází do chaty na sklenku horkého čaje. Zajímavé však je, že ačkoliv byl závod tvrdý a vyčerpávající, všichni účastníci si ho chválili a těší se na příští ročník; prostě získal je svou všestranností a branností. Také nám, kteří jsme mu jako rozhodčí přihlíželi, vybavil rázem vzpomínku na vyprávění z románu Praporečníci, kde Oleg Gončar líčí, jak Rudá armáda v Transylvanských

Alpách pronikla do týlu nepřítele. I tam sovětský horolezec důstojník Černyš se svým mužstvem dostane za úkol proniknout do týlu nepřítele stěnou, o které je domněnka, že je nezlezitelná. I on podnikne dlouhý, vysilující pochod, proniká neschůdnou, neznámou divočinou a konečně zdolá se svými vojáky jen díky lezeckým zkušenostem mohutnou skalní stěnu. Avšak po zdolání všech obtíží nečeká ho v chatě horký čaj jako naše závodníky, nýbrž tvrdý boj s překvapeným nepřítelem.

A proto hodnotíme tento horolezecký závod jako skvělou přípravu pro případ, kdyby se někdo opovážil »strkat nos do naší zahrádky«...

Liberecký kraj, který ústřední sekce SVTVS pověřila organizací závodu, provedl svůj úkol vzorně. Na startu na Suchých Skalách se sešlo 12 hlídek mužů, 6 hlídek žen a 8 hlídek dorostu (ženy a dorost jen 10 km s 5 kg). Na závod po prvé pořádaný, kde se vlastně sbíraly zkušenosti, je to pěkná účast.

Zvítězila hlídka J. Šimon—R. Kuchař (Lokomotiva Liberec), II. J. Mašek—J. Kopal (Jiskra Turnov), III. J. Hataš—M. Nový (Spartak Mnichovo Hradiště). — **Ženy:** I. H. Hlaváčková—J. Stránská (Lokomotiva Liberec), II. Reslová—Kučerová (Lokomotiva Liberec), III. Dědinová—Hartmanová (Lokomotiva Liberec). — **Dorost:** Straňák—Pech (SŠD Liberec), II. Kobera—Dufek (SŠD Liberec), III. Opalecký—Slavík (Spartak Mnichovo Hradiště). — V oddílech získala nejvíce bodů Lokomotiva Liberec 36 b., Jiskra Turnov 16 b., Spartak Mnichovo Hradiště 6 b.

A ještě jedné zajímavé věci jsme si povšimli. V prvních třech hlídkách, které se nejlépe umístily, je J. Hataš, vzorný pracovník a zlepšovatel, J. Mašek, vzorný pracovník, a R. Kuchař, vzorný voják. Všichni tři jsou horolezečtí reprezentanti a získání PPOV II jim zřejmě pomáhá k tomu, aby bojovnost a houževnatost z horolezectví přenášeli i na svá pracoviště. A tak to má být. Dobří ve sportu, vynikající v práci!

Při celkovém zhodnocení závodu za přítomnosti členů řídicí sekce SVTVS se ukázalo, že jest žádoucí rozšířit tuto hodnotnou soutěž i do ostatních krajů. Budou uspořádány přebory krajů a přeborníci krajů se utkají pak v »Závodu horolezecké přípravy« o titul přeborníka republiky. Tak horolezci splní úkol, vyplývající pro ně z usnesení strany a vlády o tělovýchově, které i horolezcům ukládá, aby vnesli do svého sportu prvky soutěžení.

R. O. BAUŠE,
předseda horolezecké sekce SVTVS